

Ein heilsan til Føroya fólk frá Kristiligt Lurtarafelag

Sum Føroya fólk kunnugt er lurtarafelag á landi. Hetta felag, ið eitur »Kristiligt Lurtarafelag«, var stovnað 6. apríl 1959.

Tekningarlistar vóru sendir út frammanundan, og tá ið felagið var stovnað, vóru listar innafurkomnir frá 56 bygðum við tilsamans umleið 1300 nýnum harav 970, sum stóðu fyrri lurtaratóli, og felagið var stóðugt vaksandi tey fyrstu árin.

Á síðsta ársaðalfundi var stýrið sameint at gera eina nýggja roynd at fáa felagnum fleiri limir og samtiðis at koma av nýggjum í samband við okkara gomlu limir. Har var viðtikið at fáa felagnum gironummar og síðani at senda eitt giro innjaldingarkort í hvørt heim í Føroyum. Hetta er nú gjørt, og girokort eru send til hvørja bygð. — Felagsins vegna vil eg takka hjartaliga øllum tykkum kendum sum økendum, sum vit hava sent tey til, og sum, vit vóna, hava syrgt fyrri at tey eru komin — sum ætlanin var — í hvørt heim. At fáa kortini út mátti taka sína tíð. Tey fyrstu vóru send út um hálfan februar og tey síðstu nú fyrst í apríl. Síðst vit frættu frá girokrivstovuni 17.4. høvdu 234 inn-sent girokort og samtiðis góldið limagjald fyrri 1967. Vit siga hjartans tókki til tey, ið vit á henda hátt hava frætt frá, og vit vóna og biðja um, at tey mugu vera mong sum í næstum á sama hátt gerast limir og sam-

tíðis vilja styðja okkum, at felag okkara gerst stóðugt vaksandi, so tað verður eitt sterkt felag. Um onkur hevur ikki fingið nakað girokort, kann hann gerast limur við at senda 5 kr. og styðandi limur 1 kr. á gironummar 14 24 45 til »Kristiligt Lurtarafelag«, Tórshavn.

Okkara ætlan var, tá ið felag ið var stovnað, at vit sjálvir skuldi fáa loyvi at tilrættsleggja og upptaka sendingar, sum felagið sjálvt skuldi bera útreiðslurnar av, ti keyptu vit okkum eitt fyrstaflokks upp-tökutól; men hetta kom ikki at bera til, ti leiðslan sjálv skuldi leggja allar sendingar til rættis; men felagið kundi hjálpa útvarpinum við at fáa tilfar til vega. Í 1963 fingur vit eftir um-sókn til lögting og landsstýri ein fastan lim í útvarpsnevndina, sum er okkara umboðsmaður har. Hetta skal lögting og landsstýri hava tókki fyrri.

Sum tað er prentað á giro-kortið er felagið ópolitiskt og hevur til endamáli:

1. at virka fyrri kristiligum sendingum og
 2. at stuðla útvarpið í góðum og somuligum sendingum.
- Sendingin hjá útvarpinum er komin í eina fasta legu bæði gerandi- og sunnudagar; men kortini mátti bori til at broytt sendingina sunnudagur, har hugsa vit um gudstænastuna, ið verður send aftaná kl. 17. Tá eru oftani serliga um veturin

ring hoyrikindir, og um summarið verður stundum henda sending skúgvad nakað til vikis, tá ið ítróttarkappingar verða sendar beinleiðis.

Okkara ynski er at fingið sendingina soleiðis broytta, at gudstænastan hvønn sunnudag var send kl. 14, ti vit halda at hetta hevði verið passandi tíð fyrri lurtararnar, og um veturin vildi myrkið ikki hindra hoyrikindini. Enn er tíðin ikki broytt; men vit vóna, at hon verður. Vit ivast heldur ikki í, at lurtararnir vilja taka undir við okkara ynski.

Hvat sigur heimafoðkið? Áttu morgunsendingarnar ikki at verði uppaftur tiknar t.d. kl. 9, tá høvdu óll havt høvi at høyr tær.

Lurtarafelagið áttar!

Tá ið vit hava eitt lurtarafelag, mugu vit hava loyvi at gera vart við okkum, bæði tá ið tað er nakað gott, ið er rós vert og eisini tá ið nakað er at fin-nast at sum t.d. langafriggjadags gudstænastan úr Havnar kirkju, sum, tá ið hon var útvarpað, var skerd við tí sera vakra kór-sanginum: »Gakk undir Jesu kross at stá«, sum sungin var sum veksilsangur.

Hesin sangur gav gudstænastuni ein serligan dám tann dagin og vildi avgjørt gleitt óll, ið lurtadu.

Tað var stórt spell, at hann var útiðstúr í útvarpinum, so væl hann var sungin eisini.

Tá ið felagið var stovnað, var okkara hægsta ynski at hava eitt gott samarbeiði við leiðsluna í útvarpinum, og tað er okkara ynski framvegis.

Vegna Kristiligt Lurtarafelag
Olaf Sv. Petersen.

Menn og meiningar

Góðar tíðir halda fram

Skrivarin í OECD, europeisku figgarlag í samarbeiðsnevndini, fyrrv. danski figgarmálaráðharrin Torkild Kristensen, svarar uppá spurningin: Kunnu tær góðu tíðirnar halda fram?

— Tað haldi eg stórt sæð. Sjálvt um eg fyrri stuttum segði, at ein ikki altið fremur teir bestu loysningarnar, so hevur figgarligi politikkur hjá Vesturheiminum verið betri enn áður. Í stóran mun hevur tað eydnast at hildið arbeiðsloysinum niðri. Tað hava verið gjaldoystrupulleikar, og tað hevur verið lutvis inflation — men ein veit nú betur enn áður, hvussu hesir trupulleikar kunnu haldast niðri.

Teknikkur nútíðarinnar hevur stóðugt nógva at veita mannaettini.

Eg haldi ikki, ein kann halda áfram við at hava so skjótan figgarligan vøkstur, sum tey flestu londini hava havt hesi 6-7 tey seinastu árin, ti tað eru nærum allar hendur í arbeiði. Hetta er frálíkt, men lat meg undstrika — fyrri eingin misskilling skal verða — at arbeiði til allar hendur, merkir at ketilin tolar ikki meira trýst.

Rættleiðing

Í Norðlýsinum 14. mars verður m.a. skrivað soleiðis: »Hvussu skal hon (Klakksvík) kunna útviklast víðari, um tekníski skúlin verður tikin frá hennin.

Her til er at siga, at eingin kemur til Klakksvíkar at taka nakað frá tykkum. Spurningurin er bert, um tit vilja vera uppi í eini tíðarhóskandi skúla-skipan.

Í »Avnóktan« frá nevnd Klakksvíkar meistarafelags kunngjörd í øllum bløðum landsins víðvíkjandi tí, sum fram fór í skúlamálinum á aðal fundi Føroya handverksmeistarafelags 31. mars í ár verður sagt, at eingin fundarsamtýkt varð gjord hesum máli víðvíkjandi.

Sannleikin í málinum er tann, at á fundinum kom fram uppskot um at heita á avvarðandi myndugleikar um at skunda undir loysnina hesum máli. Undir hetta tók fundurin, samtiðis sum nevnt varð, at ynski-ligast var at hava ein skúla fyrri alt landið.

Eingin mótmælti hesum upp-skoti, og var tað tí hildið samtykt.

Tit vita, at øll feløg innan fyrri Føroya handverksmeistarafelag, uttan meistarafelagið í Klakksvík eru samd í hesi áskoðan, og í brævinum til myndugleikarnar um málið varð eisini gjørt vart við hetta.

Føroya handverksmeistarafelag, Absalon Eysturoy formaður, Torslev Pedersen, næstform., Winter Lauritsen, Pauli Lave, Jógván A. Joensen.

Felag Norðstremoyar handverksmeistara,

Jógván A. Joensen, formaður Vestmanna handverksmeistarafelag

Torslev Pedersen, formaður

Vága handverksmeistarafelag, Winter Lauritsen, formaður

Havnar handverksmeistarafelag Absalon Eysturoy

Frobjart sóknar handverksmeistarafelag, Pauli Lave, formaður

Max Catto:

FEIGDARFUGLAR

(Framhald)

Frobisher hugdi aftur um seg um oksl Camille. Hann hugdi at tí litla leiðinum. Har var stungið ein krossur í av tveim-um greinum — tað litla spjaldr-ið, ið skuldi lata tí litlu melan-argentum upp, táð hon kom at perlugrindini (tú so er, at tað er atgonga fyrri tey litadu).

»Styðja teg á meg, Harrye, teskaði Camille. »Eg orki væl.

Charlie gekk á odda. Vit hildu á oman í dalin. Fuglurin sang í royksloraða sólarljós-inum. Faðir Doonan gekk nú aftanfyrri meg. Hann sá hvussu Frobisher meira og meira styðjaði seg aftrat Camille og varð betri til passar. Tað var eitt logið par — hann sum mál-trútin elskari, ið ikki vil bliðkast aftur. Eg royndi at lurtu, antin tey yvirhøvur talaðu sam-an, men hann gekk við boygd-um høvdi; bert av og á eykkaði hann seg — og ávaraði hana fyrri tróum á vegnum murrandi — nakað sum menn plaga siga við ross fyrri at steðga teimum.

»Hvat bagir honum?« spur-di eg.

»Tað veit eg ikki.

»Nei eg bara spurdi fólk-a-liga.

»Tað kemur tygum einki við«, segði faðir Doonan. Men so brast tað út úr honum: »Tað er tí at hon er blind, og hann

hevur ongantið rørt kvinnu út-an við einari einastu ætlan ... Hann hugdi so finskur at mær, líkasam at tað ikki skuldi somt seg fyrri ein prest at vita, hvat tann ætlanin var. »Hon er so hjálparleys, og hann veit ikki, hvussu hann skal bera seg móti henni. Kunnu tygum nú sigga, at hann hevur rætta varning fyrri sannari góðsku? Hann vil hava hana burtur frá sær so at hann ikki skal koma til at gera henni ónáðir.«

»Eg veit væl hvat ið hann helst vildi henni. Hann dugir ikki á at skyna, at tað vil gera henni harme.

»Tygum hava ikki mikið vakran hugsunnarhátt.«

»Eg veit líka, hvat vakur hugsunnarháttur er. Men hví kyrra tygum tey so saman?»

»Fyrr ella síður noyðist eg at sýna honum álit. Tað er tað einasta, ið kann redda hann; eg vil vísa honum, at eg havi álit á honum.«

»Um vit nakrantíð sleppa burtur úr hesum, er hon óivað longu við barna,« segði eg óbliður. Um eg var biskupur tygum, skuldi tygum skjótt mist bæði kjóla og kraga.«

Fyrri fyrstu ferð segði hann frá, at okkurt hevði verið mill-um teir, ið yvir honum vóru, og hann fyrr í tíðini, og at hann hevði havt fortred av tí. »Nei, molmaði hann, illa til passar,« teimum hóvar einki, at ein

vágur nakað lítið. Men tað noyðist ein til við hvørt, halda tygum ikki tað? Vit eru noyð til at hjálpa teimum á leið, ið eru ringast fyrri. Vit mugu sýna teimum álit, vit mugu livga tey. Og so helt hann fram við tí mosagignu gamla orðatak-inum: »Har er stórr gleði í himli um syndara, ið hevur vent við, enn um ...«

»Á halt nú minnin til,« kvetti eg hann harðliga av.

Ein lækni sleppur ongantið frá at meta menniskju sum sjúklingar. Hann tekur fólk, sum tey eru, bæði við dygdum og lastum. Her helt eg avgjørt faðir Doonan vera út av lagi bláðoygdan, tá ið hann lat tann blinda leiða hin lamna. Hann var burtur úr lagi góðtrúgvín. Brátt mundu likindi verða til, at moyggin varð neyðtíkin. Eg helt meg vera eitt sindur sekan av Camille. Kerleikin var kom in so óvart á hana. Eg hugsaði so spakuliga um at varskógva fyrriðokvinnuna...

... og so var eitt sett í jorð-ini undir okkum, sum stórrur sprengiknottur var fallin mill-um tróini. Eg leit meg um. Stór rugva av holtromini var farin upp í luftina. Tann ógilegi klett-urin fór hægrí og hægrí sum gassbløðra. Og eg hugsaði einki annað um enn panikk — tann kvalandi panikk, tann skæmmiliga girndin hjá einum gomlum manni eftir at yvirli-va.

Vit runnu, og tað komst mæ-ri fyrri, sum at vit til fánýtis royndu at flýggja undan Guds vreiði.

(Framhald)

D. M. reinsievni til centralvarma

Tað besta reinsievni til centralhitaverk er hitt kenda D. M.

Hetta flótandi evni heldur hitaverkið fritt fyrri rust og tering, og hevur sostatt ta ávirkan, at centralhita-verkið hevur longri livitíð.

Evnið førur tað við sær at hava sín fulla virkning í óavmarkaða tíð, tó má, um vatnið verður skift, eisini nýtt evni til.

Vit hava latið til fleiri hús og virkir, sum lata væl at. Eisini hava vit latið hetta evnið til skip, sum hava ferskvatnaskóling.

Okkara maður maskinmeistari Jógván Jacobsen, gevur upplýsingar og átekur sær at koyra á hitaverkini víða hvar um landið.

Pf. Tórshavnar Skipasmiðja

ella Jógván Jacobsen, Landavegur telf. 2925